О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 40837

гр. София, 05.12.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 63 състав,** в закрито заседание на 05.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

като разгледа дело номер **9557** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 157 ДОПК.

Образувано е по искане от 04.12.2025г. на „Кей Ви Ес Груп“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], представлявано от Д. И. Ц., чрез адв. В. Б., за спиране на изпълнението на Ревизионен акт /РА/ № Р-22221723002829-091-001/05.03.2024г., издаден от О. Г. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и М. Б. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден изцяло в оспорената част с Решение № 1143/19.08.2025г. на Директора на Дирекция „ОДОП” – С., с който на дружеството са установени задължения за корпоративен данък над декларирания по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ в размер на 29 615.42 лв. и лихви в размер на 5 937.28 лв., и са направени корекции на декларираните резултати по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 1 240 004,71 лв. за ревизираните данъчни периоди октомври, ноември и декември 2021г., и от месец март 2022г. до месец март 2023г. включително, ведно с лихви в размер на 272 263.62 лв.

Към молбата е приложено ПНПОМ изх. № С.-022-0081922/04.09.2024г., както и Разпореждане за определяне на окончателна оценка Изх. № С.-104-0002013 от 28.11.2025г. изд. от Публичен изпълнител М. Х.. Иска се спиране изпълнението на обжалвания Ревизионен акт.

Искането е процесуално допустимо, предвид обстоятелството, че в разпоредбата на чл. 157, ал. 1 ДОПК не е предвиден срок, в който следва да бъде подадено искането, същото е направено от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от предявяване. Жалбата, с която се оспорва РА, чието спиране на изпълнението се иска, също е процесуално допустима.

На основание чл. 157, ал. 3 ДОПК, за да прецени основателността на искането за спиране изпълнението на оспорения ревизионен акт, съдът взе предвид следното:

Общият принцип, залегнал в разпоредбата на чл. 157, ал. 1 ДОПК е, че обжалването на ревизионния акт не спира неговото изпълнение. С чл. 157, ал. 2 ДОПК е предвидена възможност за жалбоподателя да иска от административния съд спиране изпълнението на оспорения

ревизионен акт при изпълнение на определени предпоставки, предвидени в чл. 157, ал. 3 ДОПК. Съгласно посочената разпоредба към искането се прилагат доказателствата за направеното обезпечение в размер на главницата и лихвите, а когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер, като в тези случаи се прилагат съответно разпоредбите на чл. 153, ал. 3 - 5 .
В разглеждания случай от жалбоподателя са представени доказателства за наложени обезпечителни мерки с ПНПОМ изх. № С.-022-0081922/04.09.2024г., изразяващи се във възбрана на следните недвижими имоти:
- земеделска земя, КИД 38978.652.28, поземлен имот с идентификатор 38978.652.28, с трайно предназначение на територията: Земеделска, с начин на трайно ползване: Нива, категория на земята 4 (четвърта), предишен идентификатор: няма, номер по предходен план: 652028, площ 15765кв.м, находящ се в [населено място], област С., местност Б., придобит с нотариален акт Нотариален акт № 11, том I, рег. № 268, с данъчна оценка (за недвижими имоти) 2948.80 лв.;
- земеделска земя, КИД 38978.653.32, поземлен имот с идентификатор 38978.653.32, адрес на поземления имот: [населено място], местност "Б.", с площ по КК 2324 кв.м, трайно предназначение на територията: Земеделска, начин на трайно ползване: Нива, категория на земята: 4 (четвърта), придобит с нотариален акт Нотариален акт № 151, том II, рег. № 4248, дело 314/2022г., с данъчна оценка (за недвижими имоти) 434.70 лв.;
- земеделска земя, КИД 38978.652.25, поземлен имот с идентификатор 38978.652.25 , с трайно предназначение на територията: Земеделска, с начин на трайно ползване: Нива, категория на земята 4 (четвърта), предишен идентификатор: няма, номер по предходен план: 652025, площ 11339кв.м, находящ се в [населено място], област С., местност Б., придобит с нотариален акт Нотариален акт №11, том I, № 268, с данъчна оценка (за недвижими имоти) 2121.00 лв.
Установеното с РА № Р-22221723002829-091-001/05.03.2024г. задължение е в общ размер на 1 269 620,13 лв.- главница, и лихви в общ размер от 278 200,90 лв. С Решение № 1143/19.08.2025г. на директора на Дирекция ОДОП С. е потвърден РА в оспорената част на установените резултати за корпоративен данък за 2021г. и в оспорената част на установените резултати по ЗДДС за ревизираните данъчни периоди октомври, ноември и декември 2021г., и от месец март 2022г. до месец март 2023г. включително, ведно със съответните лихви.
В частта, която РА е потвърден и по отношение на която е обжалван пред съда, определените задължения на дружеството са в общ размер на 1 269 620,13 лв. главница, и лихви в общ размер от 278 200,90 лв. т.е. 1 547 821,03 лв.
Видно от представените доказателства и по-конкретно съобразно ПНПОМ изх. № С.-022-0081922/04.09.2024г., публичният изпълнител е наложил възбрана върху посочените недвижими имоти, като епосочил данъчните им оценки.
Представеното Разпореждане за определяне на окончателна оценка Изх. № С.-104-0002013 от 28.11.2025г. изд. от Публичен изпълнител, е издадено на осн. чл. 235, ал.2 от ДОПК, т.е. представлява оценка в хода на изпълнителното производство, във връзка с предприемане на изпълнение върху вещи, в хода на изпълнителното прпоизводство, когато е предприето изпълнение от публичния изпълнител. Обезпечителното производство, въз основа на което се иска спиране, съобразно ПНПОМ изх. № С.-022-0081922/04.09.2024г., е различно от изпълнителното производство върху вещи, съответно оценката по смисъла на чл. 235, ал.2 от ДОПК, е институт различен от института на налагане на обезпечителни мерки по чл. 195 от ДОПК, в процесния случай възбрана по чл. 205 от ДОПК.
Обстоятелството, че на дата 27.08.2025 година е изготвена Оценителска експертиза за определяне на пазарната стойност на възбранените недвижими имоти, изготвена от инж. П. В. П., както и

приемането на окончателна оценка в изпълнителното производство с Разпореждане за определяне на окончателна оценка Изх. № С.-104-0002013 от 28.11.2025г. изд. от Публичен изпълнител, не обосновава спиране на производството, доколкото не е предвидена нормативно ткава възможност. В разпоредбата на чл. 195, ал. 6 от ДОПК изрично е посочено, че точки 1, 2 и 3 следва да се прилагат последователно, т.е при липса на балансова стойност: по данъчната оценка, определена съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) за недвижими имот, по застрахователната стойност, вписана в застрахователния договор на активи, по придобивната стойност на вещите. Разпоредбата на чл. 195, ал. 6 от ДОПК е императивна, а изброяването в т. 1-3 е лимитивно и изчерпателно, поради което не би могло да се обоснове извод, че законодателят е предвидил възможност за налагане на обезпечение по пазарна цена на недвижимия имот. Съответно, публичният изпълнител е наложил обезпечителни мерки – възбрана върху недвижим имот по данъчна оценка на същия и това е стойността на обезпечението, която е меродавна за съда, а не окончателната оценка на имотите в хода на изпълнителното производство.
В този смисъл са Определение № 13585 от 16.12.2024г. на ВАС по адм. д. № 11415/2024г., VIII о., Определение № 8959 от 18.07.2024г. на ВАС по адм. д. № 7019/2024г., VIII о., Определение № 6726 от 21.06.2023г. на ВАС по адм. д. № 6001/2023г., I о., Определение № 11819 от 23.09.2020г. на ВАС по адм. д. № 9698/2020г., I о. и др.
При преценка за наличието на предпоставките на чл. 153, ал. 2 от ДОПК, следва съдът да отговори на въпроса, дали направеното, съответно предложеното обезпечение гарантира в максимална степен правото на държавата да получи удовлетворение на вземането, установено с ревизионния акт - а именно дали длъжникът е единствен собственик, има ли привилегировани кредитори - дали върху активите има наложени ипотеки или особени залози, има ли други наложени възбрани върху същите имоти в полза на други кредитори или за обезпечаване на задължения по други подлежащи на изпълнение актове, както и налице ли са факти и обстоятелства, които биха направили трудно събирането на установените задължения, така че да не бъде защитен в максимална степен интересът на държавата. При тази преценка, съдът се ръководи от принципа на съразмерност на наложените обезпечителни мерки с обжалваното данъчно задължение по РА, както и от принципа за бързо и ефективно евентуално принудително събиране на публичните вземания.
В тази връзка, съдът установи, че стойността на имотите по данъчна оценка по ПНОМ, в общ размер на 5 504,5 лв. не е достатъчна, за да обезпечи задължението, а окончателната оценка, извършена от публичния изпълнител за целите на изпълнителното производство, в случая е ирелевантна, тъй като законодателят изрично е определил способите, чрез които се извършват обезпеченията и оценката по чл. 235, ал-2 от ДОПК-не е сред тях.
В искането за спиране на обжалвания ревизионен акт не е направено предложение за обезпечение на недвижими имоти, различни от възбранените, нито пък са представени доказателства за направеното обезпечение в размера на главницата и лихвите към датата на подаване на искането, а в случаите, когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер.
Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че в случая не са налице предпоставките за спиране на изпълнението на оспорения РА, предвидени с разпоредбата на чл. 157, ал. 3 вр. чл. 153, ал. 5 ДОПК – жалбоподателят не е представил доказателства за направено обезпечение в размер на главницата и лихвите, нито е направил конкретно предложение за обезпечение в същия размер. Поради това, искането на „Кей Ви Ес Груп“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] за спиране изпълнението на оспорения ревизионен акт следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

Водим от горното и на основание чл. 157, ал. 4 от ДОПК, Административен съд София – град, I отделение, 63 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането от 04.12.2025г. на „Кей Ви Ес Груп“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], представлявано от Д. И. Ц., чрез адв. В. Б., за спиране на изпълнението на Ревизионен акт /РА/ № Р-22221723002829-091-001/05.03.2024г., издаден от О. Г. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и М. Б. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден изцяло в оспорената част с Решение № 1143/19.08.2025г. на Директора на Дирекция „ОДОП” – С..
Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.
Препис от определението да се изпрати на страните по делото.

СЪДИЯ: